

Pamätnica k jubileám

200
rokov
farnosti

100
rokov
kostola

Rímskokatolícka farnosť Veľké Lovce 2010

NITRIANSKA DIECÉZA

(Po reorganizácii zo dňa 14. 2. 2008)

MONS. VILIAM JUDÁK
nitriansky biskup

MONS. MARIÁN
CHOVANEČ
pomocný biskup

Nitrianska diecéza v číslach:

Počet dekanátov: 17
Počet farností: 196
Z toho národnostne zmiešaných farností: 55
Obyvateľov v diecéze: 701 416
Celkový počet veriacich katolíkov: 578 712
Z toho katolíci s maďar. národnosťou: 61 976
Počet diecéznych cirkevných škôl: 19
Počet rehoľných škôl v diecéze: 2
Rozloha diecézy: 5 932 km²
Diecéza sa rozprestiera: na území 3. VÚC

Na úvod

Milovaní farníci, drahí priatelia,

v rytme plynutia času prichádzajú nielen životné jubileá nás a našich blízkych, ale aj inštitúcií, ku ktorým máme veľmi blízko, ba s ktorými sme zrastení od svojho útleho detstva sviatosťou krstu. V tomto období si tak spoločne ako Rímskokatolícka farnosť Veľké Lovce pripomínáme i oslavujeme 200-sté výročie od zriadenia našej farnosti a 100 rokov od posviacky nášho terajšieho farského a mariánskeho kostola. Zriadeniu farnosti však predtým predchádzalo nie iba pastoračné zabezpečenie z farnosti Dolný Ohaj, ale aj mnohé desaťročia požehnaného pôsobenia bielych mníchov Rádu sv. Pavla (pavlínov), ktorí žili v rokoch 1512-1786 v neďalekom kláštore na Mariánskej Čeladi.

Pri tejto spomienke mi napadá trochu obdobná situácia z iného kúta nášho milovaného Slovenska. Na strednom Považí sa nachádza jedna farnosť i s okolitými obcami, ktorá svojou nábožnosťou výnimočne vyčnieva z priemeru kresťanského prežívania veriacich z celého jej širokého okolia. Viackrát som si kládol otázku, čím to môže byť. Zaiste na to vplyva viacero okolností, ale našiel som aj jeden dôvod, ktorý podľa mňa treba podčiarknuť a vziať do úvahy. V tejto farnosti bol po celé desaťročia františkánsky kláštor a rehoľníci po celom širokom kraji tam duchovne pôsobili medzi ľuďmi. Kláštor dnes už je prázdny, ale vznešené duchovné dedičstvo po rehoľníkoch tak pretrváva v ľuďoch ešte i do dnešnej generácie.

Niečo podobné môžeme sledovať aj v našej farnosti. Pokiaľ bol kláštor pavlínov s majestátnym dvojvežovým kostolom zasväteným Panne Márii, tak na Lóte katolícky kostol ani nebol. Veriaci síce patrili pod farnosť Ohaj, ale aj tak všetky cesty lesom viedli ku kláštoru, kde zaiste chodili veriaci tak na modlitby, slávenie Eucharistie, ako aj po lieky či radu k rehoľníkom. Až po zrušení kláštora – hneď rok na to (1787) – bol na Lóte postavený prvý drevený kostolík zasvätený sv. Márii Magdaléne na Zákostolí a medzi prvých duchovných pastierov patria ex-pavlíni z Máriačaládu Július Dvorák (prvý duchovný) a Jakub Puček – prvý farár, keď po dvoch desaťročiach je v roku 1809 z Malého a Veľkého Lótu zriadená samostatná farnosť. Ako svedčí o tom kánonická vizitácia farnosti z roku 1822, prístup k tomu drevenému kostolu zvlášť po daždi a v zime bol veľmi náročný. Niet sa preto čo diviť, že začiatkom 20. storočia po jeho poškodení bol v rokoch 1904-1906 postavený

i z tehál Máriačaládu - ktorý bol po svojom zrušení filiálkou farnosti - a z jej náboženskej fundácie nový murovaný mariánsky kostol, ktorý slávnostne posvätil dňa 9. októbra 1910 pomocný biskup Mons. Dr. Medard Kohl.

Späťosť pavlínskeho kláštora s jej mariánskym chrámom na Mariánskej Čeladi môžeme tak považovať za duchovnú predhistóriu našej farnosti a nás i našu farnosť v istom zmysle za jej duchovnú pokračovateľku. Tehly kláštora dnes tvoria náš kostol, mariánsky charakter kláštorného kostola bol taktiež prenesený na nový murovaný kostol a nech i duchovné vznešené dedičstvo bielych pavlínskych mníchov a predchádzajúcich farárov neustále prežíva v srdciach súčasnej i budúcej generácie farníkov.

Milí priatelia, je krásnym zvykom, že k našim jubileám si vždy niečo podarujeme ako výraz našej lásky, sympatie, príbuzenstva či priateľstva. Som Vám nesmierne vďačný, že spoločným úsilím za podpory obce, darov veriacich a sponzorov sme mohli pre sledovanie rytmu plynutia času zostaviť túto Pamätnicu a dať do chodu nové kostolné vežové hodiny. Je to náš spoločný darček k jubileám našej farnosti a kostola. Nech každé jemné odbitie nových kostolných hodín je neustále pre Vás poďakovaním za Váš finančný i modlitbový príspevok na tento „darček“, ktorý mal v úmysle zrealizovať ešte môj predchodca, blahej pamäti Mons. Karol Krajčí († 26.10.2009), ktorého prvé výročie odchodu z tohto sveta si pripomenieme koncom októbra.

Milovaní farníci, rád využívam túto slávnostnú hodovú príležitosť, aby s prejavmi vďačnosti, duchovnej blízkosti a vzájomných sympatií som srdečne pozdravil všetkých farníkov spoločne i jednotlivo – doma i vo svete – s láskou ich objal a zo srdca Vám zaželel, aby po celý život ste mali lásku a boli duchovne zrastení tak s farnosťou ako i s naším mariánskym chrámom. Nech Vás Panna Mária ochraňuje a dobrotivý Boh požehná a obdarúva hojnosťou svojich darov a milostí. To Vám v modlitbe vyprosuje

Váš Dušan Argaláš, farár

Veľké Lovce, 9. októbra 2010

Gratulačný pozdrav

Vážení spoluobčania, milí veriaci,

dovoľte mi, aby som sa nielen ako starosta Veľkých Loviec, ale i ako jeden z Vás – ako občan našej malebnej obce, pripojil k množstvu blahoprianí, ktoré po tieto dni zaznievajú z príležitosti osláv okrúhlych jubileí: 200 rokov od zriadenia farnosti a 100 rokov od posviacky katolíckeho kostola. Verím, že tak ako doteraz, veriaci našej obce sa naďalej budú podieľať na jej rozvoji, a to nielen po materiálnej stránke. Zo srdca Vám všetkým želám pevné zdravie, veľa síl na prekonanie všetkých prekážok, aby sme si aj v dnešnom pretechnizovanom svete našli čas na rozvíjanie duchovných hodnôt vo svojom živote. A vzájomná láska a úcta nech vedie Vaše kroky do budúcnosti.

Ing. Libor Kráľ, starosta obce

Letecký pohľad
na našu obec

Mariánska Čelad'

Kedysi majestátny kláštor s dvojvežovým kostolom, dnes už len chátrajúca Kzrucanina - to sa v mysli vynorí domácom, keď počujú výraz Máriačalád alebo Mariánska Čelad'. Toto miesto, nachádzajúce sa v lesoch asi 2 km od obce, má svoju osobitú históriu. Záznam o tom, že sa tu nachádzala osada, pochádza ešte z roku 1075 v listine kráľa Gejzu I. Patrila benediktínskemu opátstvu v Hronskom Beňadiku. V 13. storočí tu bola postavená kaplnka, ktorú spr

Rytina kostola a kláštora z roku 1860

vovala farnosť v obci Se-merovo. Za kráľa Ľudovíta II. roku 1517 rád pavlínov dostal dodatočné potvrdenie o zriadení kláštora, ktorý začali stavať a obývať už roku 1512 a nájdeme ho v listinách pod menom Zala.

V časoch tureckých nájazdov do Uhorska bola aj táto oblasť cieľom ich útokov a kláštor sa stal útočiskom nielen pre obyvateľov našej obce, ale aj pre široké okolie, takže sa postupne pod kláštorom vybudovali rozsiahle podzemné chodby. Kláštor a jeho obyvateľov nesušovali len turecké rabovačky. V roku 1550 ho vykradli aj kapitáni banských miest. Z jedného zvona bolo odliate delo. Začiatkom 18. storočia sa stal kláštor obeťou kuruckých bojov, ubytovali sa v ňom (a zdevastovali ho) Rákociho vojská, ktoré sa tu stretli s ci

sárskym vojskom na čele s generálom Heisterom.

Výstavbu kostola a kláštora začali pavlíni znovu realizovať v roku 1749. Zaujímavé je, že mariačaládske majer, ako aj okolité majetky, patrili pod správu fíšskych farárov (terajšia Trávnica), ale v pastoračii pomáhali aj pavlíni. Prebehla celková rekonštrukcia kláštora, kostola, vybudovali sa nové hospodárske staviská. Základný kameň do steny kostola položil 12. augusta 1749 veľkvaradínsky biskup Mons. Pavol Forgáč z Jelenca.

Kláštor mal dve poschodia, bol stavany do štvorca, v strede sa vynímal upravený dvor. Kostol mal dve veže a svojím vzhľadom pripomínal veľkolepý chrám. Prevládal barokový sloh, čo znamenalo skvostnú výzdobu, cenné maľby, fresky, sochy. Mariánska Čeľaď sa stala obľúbeným miestom všetkých členov rehole. Mimoriadne cenná bola knižnica, obsahovala 1184 zväzkov, ktorých hodnotu odhadli podľa vtedajšej meny na 398 zlatých. Február 1786 bol však pre pavlínov bolestný. Cisár Jozef II. vydal dekrét, ktorým reholu zrušil na svojom území. Majetky kláštora prevzala Uhorská kráľovská

J. Ex. Mons. Pavol Forgáč

komora. V roku 1809 počas napoleonských vojen bol v kláštore zriadený poľný lazaret.

Kláštor prestal plniť svoju pôvodnú funkciu a postupne chátral. Koncom júna 1863 vyhorel, požiar zničil veže, strechu i vnútorné zariadenie druhého poschodia. Zničené časti boli odstránené, kláštorná časť sa o jedno poschodie znížila. Kostol sa už tiež nedostal do pôvodného stavu. Bol z neho urobený sklad obilia, ale murivo začalo opadávať a ohrozovať ľudí, tak prišlo k jeho rozobrať. Tehly sa použili na výstavbu tunajšieho rímskokatolíckeho aj reformátskeho kostola. Niektoré súčasti kostolného zariadenia sa previezli do okolitých kostolov. Napríklad oltár sa nachádza v kostole v Čake, zvony v Tešedíkove.

Oltár z Mariánskej Čelede toho času v Čake (hlavný obraz bol pravdepodobne zmenený na sv. Jána Nepomuckého)

Do nášho rímskokatolíckeho kostola boli tiež prevezené sochy, mramorové stĺpy na podoprenie chóru a iné. Do nádvorja kostola bola umiestnená baroková kamenná socha Panny Márie v nadživotnej veľkosti, prenesená v roku 1956 z priečelia zrúcaného kostola v Máriačaláde do areálu kostola. Z tohto miesta krátko pred 14. februárom 2008 bola odvezená na reštaurovanie.

V 20. storočí sa Mariánska Čeľaď ocitla pod národnou správou. V kláštore sa zriadili kancelárie, byty, kuchyňa, jedáleň, jednotriedka pre 1.-4. ročník a obchod s potravinami. Jednotriedka bola zrušená v roku 1967, čo sa stalo podnetom na odsťahovanie pre rodiny so školopovinnými deťmi a postupne sa zlikvidovala i živočíšna výroba, kde títo ľudia pracovali. V roku 1973 odišla odtiaľ posledná obyvateľka kláštora, ktorá sa presťahovala do obce Semerovo.

V roku 1970 bol kláštor vyhlásený za kultúrnu pamiatku, slúžil ako depozitár Okresného múzea v Nových Zámkoch. O dva roky prišlo ku kompletnej výmene strechy. Budova bola uzatvorená, neustále pod dohľadom trvalej strážnej služby. V rokoch 1972-1977 sa na Máriačaláde každoročne konal v letných mesiacoch Festival mládežníckych klubov v rámci okresu Nové Zámky.

Ruiny kláštorného kostola

Priečlie kostola so sochou Panny Márie

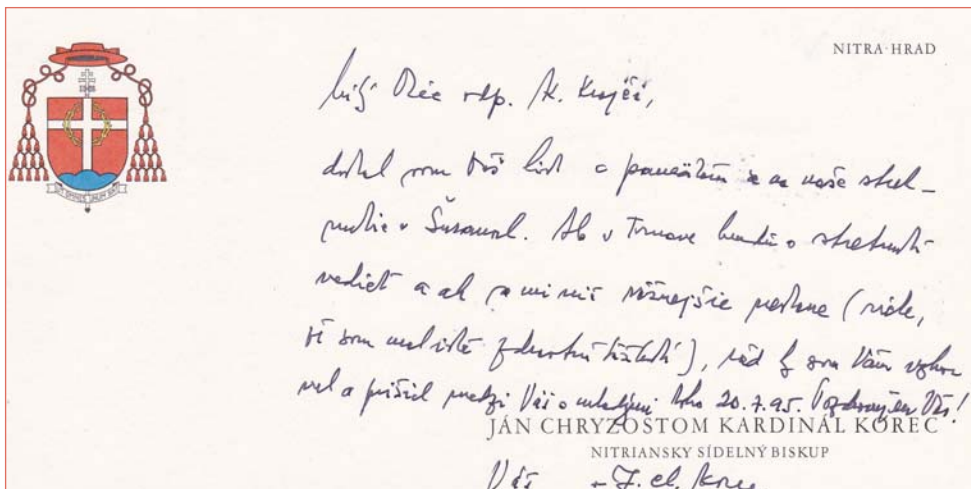
V rokoch 1991-97 sa tu konali stretnutia kresťanskej mládeže za účasti viacerých významných hostí, či už biskupov alebo misionárov, ktorí vždy obohatili pestrý trojdňový športovo-duchovný program.

Dnes zrúcanina kláštora už len pripomína, že kedysi tu stála majestátna budova s bohatým životom (letecký pohľad).

Obr. hore: Biskup Mons. D. Tóth na Mariačaláde
Spodný obr.: Pozdrav J. Em. kardinála J.Ch. Korca s príslubom účasti na Mariačaláde (20.7.1995)

Rímskokatolícka farnosť Veľké Lovce

Krátko po zrušení kláštora pavlínov na Mariánskej Čeladi (1786), začína písať svoju históriu Rímskokatolícka farnosť Veľké Lovce, ktorá bola zriadená v roku 1809.

V roku 1787 bol v obci postavený neskorobarokový kostol v tvare kužela na návrší (tzv. Zákostolie), kde doteraz stojí kamenný kríž z roku 1923 (na obrázku). Kostol bol zasvätený sv. Márii Magdaléne. Hlavný oltár bol zasvätený Márii Magdaléne a bočný oltár ku cti sv. Pavla, prvého pustovníka. Zároveň s postavením kostola bola v obci zriadená »Capellania localis«, tzv. kaplanka a od roku 1809 sa obec stala riadnou farnosťou. Matriky sú písané od roku 1787. Boli vedené v Dolnom Ohaji.

Prvými duchovnými v novovzniknutej farnosti v našej obci bol dp. Július Dvorák, ktorý pôsobil v Mariánskej Čeladi spolu s ďalšími členmi pavlínskeho rádu i s Jakubom Pucsekom, ktorý sa stal neskôr prvým farárom.

Kostol na tzv. Zákostolí zanikol po požiaroch v rokoch 1899-1900 spolu s kostolom reformovanej cirkvi, ktorý bol postavený v blízkosti.

Pán farár Štefan Horanský viacerými prosbopismi žiada o pomoc pri riešení tejto neľahkej situácie. Z Vrábeľ bol tak donesený prenosný kostol, ktorý umiestnili na farskom dvore. V tomto kostole sa počas výstavby nového murovaného chrámu konali bohoslužby.

Terajší rímskokatolícky kostol (v poradí ide o tretí rímskokatolícky kostol) sa začal stavať v roku 1904. Na stavbu sa použilo asi 90.000 kusov tehál z kláštora Mariačalád. Kláštor bol totiž silne poškodený požiarom v roku 1863 a bolo nutné pre stavbu novej strechy odstrániť vrchné poschodie, takže úrady vydali rozhodnutie na zníženie veží kláštorného kostola. Kostol bol dokončený v roku 1906, tri vitrážové okná nachádzajúce sa nad oltárom

Zobrazenie Panny Márie
na centrálnej vitráži chrámu

boli inštalované v roku 1907. Tieto dali vyrobiť na vlastné náklady farníci. Dosvedčuje to i nápis, kde je uvedený rok a tiež mená farníkov, ktorí na ne prispeli. Dňa 9. októbra roku 1910 bol kostol slávnostne posvätený biskupom Medardom Kohlom a zasvätený Veľkej Matke Uhorska. Neskôr, už po utvorení Československej republiky v roku 1918 a definitívne po roku 1945, bol titul kostola zmenený na Materstvo preblahoslavennej Panny Márie.

Rímskokatolícky kostol
Materstva Panny Márie

Odpis textov dvoch prosbopisov farára Štefana Horanského ku kniežaťu-prímasovi z roku 1900

Najvyšostnejší a najctihodnejší kardínal - knieža - prímas a arcibiskup náš pane a otče!

Obrovské nešťastie postihlo 2. októbra minulého roku /1899/ v dôsledku ničivého požiaru obec Malý a Veľký Lát. Požiar spoplnil 284 domov a všetky pomocné budovy. V prvom rade postihol náš katolíkov, pretože fara a škola sa stali obeťou požiaru. Faru, patriacu pod patronát Náboženskej základiny, tú nechaj vystarať jej patrón, ale škola výlučne pripadá na starosť náboženskej obce...

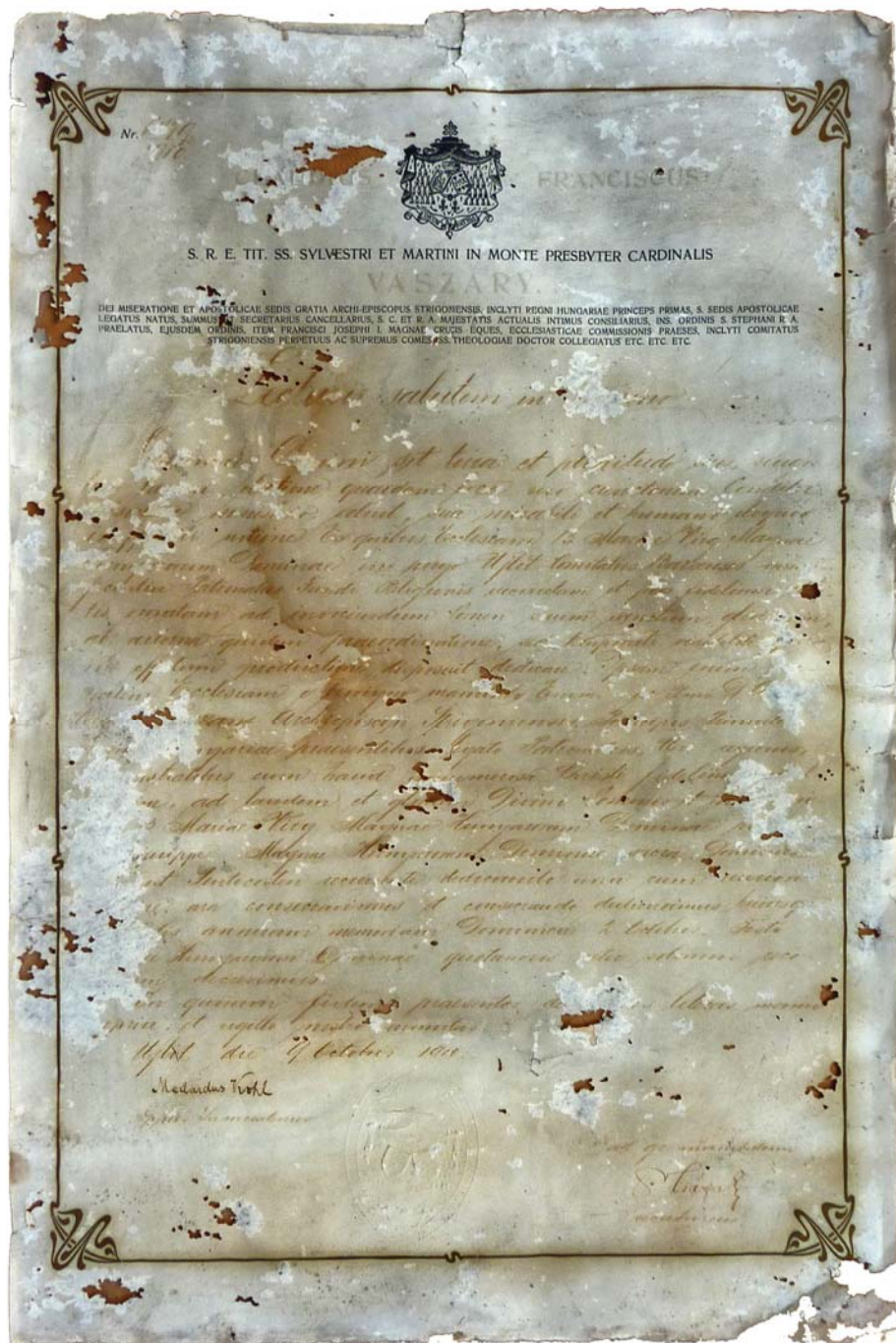
... Našej biede prispieva aj to, že Latomoravecký štátny starobný úrad, na výzvu vrábeľského hľadáneho služného úradu náš kostol, ako všeobecne ohrozujucci, nechaj zatvorit' a verejné bohoslužby v ňom zakázal. Teraz teda nemáme ani kostol, ani školu. V tejto našej beznádziej situácii ku komu sa máme obrátiť, od koho máme žadať pomoc? Jediné otcovská veľkodušnosť! Vašej Eminencie a porúčajúcej príslub k Vašej výsosti sa môžeme utiekať o pomoc. Preto synorskou dôverou prosíme nášho milostivého Otca, nech sa zmiluje nad nami a pomocnú otcovskú ruku neskryje pred nami všetkými, ktorí zostávame.

25. mája 1900

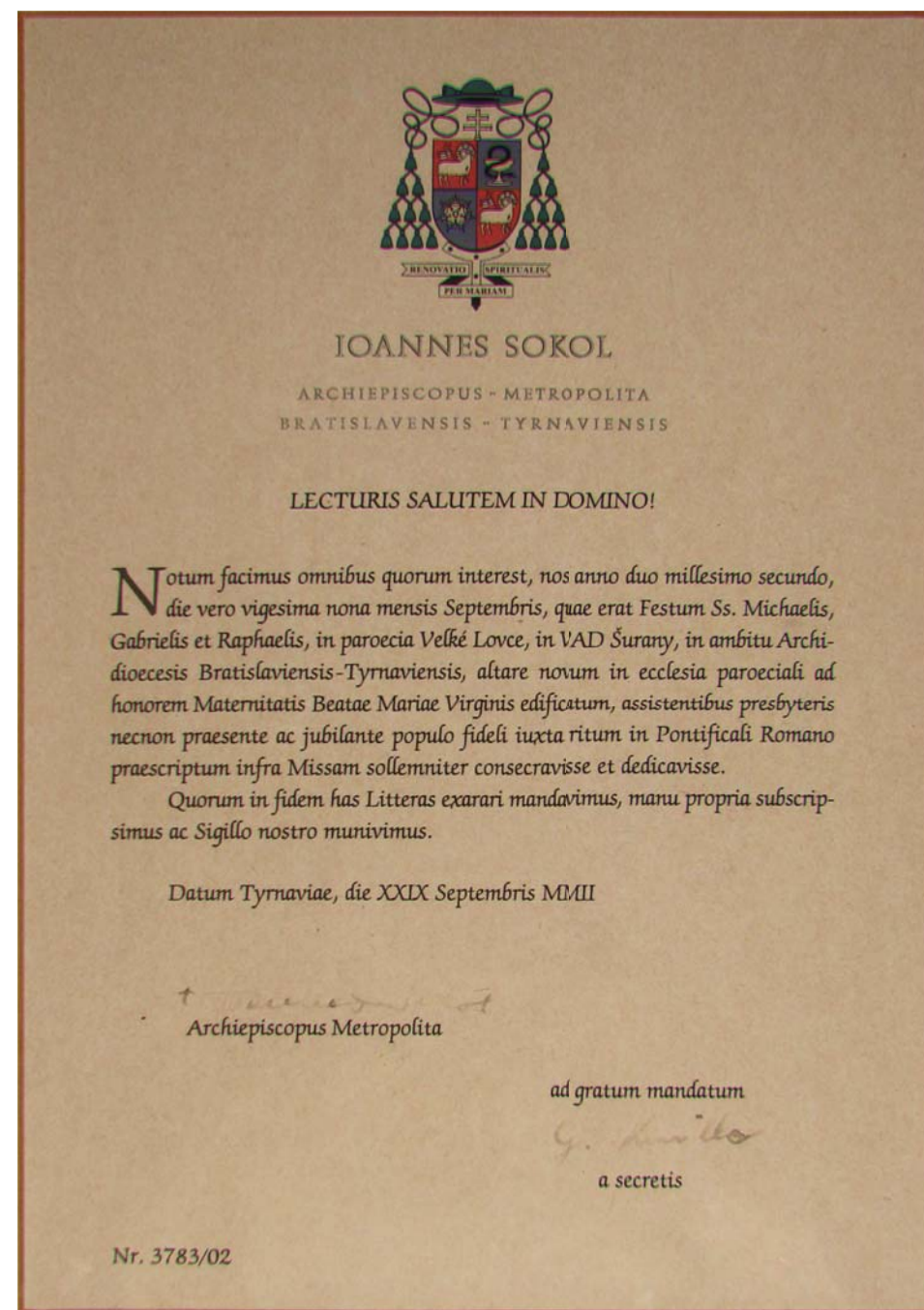
Dňa 14. júna 1900 sa dostavil Ján Šabík so stariteľom Rappom na Lát a dali mi na redómie, že si prezreli vo Vrábľoch dočasný kostol, ktorý mienia premiesť do Látu, na účel dočasného kostola. Knieža - prímas bez hocakej úhrady a zo strany panstva bez hocakej zodpovednosti (vzobratia po ukončení používania a odvozu a iné) prenechára panstvu náboženskej základiny. Súčasne ráčil aj na umiestnenie dočasnej kaplnky najst' miesto. Najvhodnejšie uznali na tento cieľ humno fary. Požiadali ma o to, aby som to prejednal s veriacimi. Treba upriamiť ich pozornosť na to, že oni budú miest' povinnosť prerozu dočasného kostola. Tiež dodať ťažnú a ručnú prácu, ale už nie na to, čo je v zmlyve. Už 17. januára po omši som veriacich pred kostolom oboznámil o situácii a z toho sme prijali nasledovnú zápisnicu:

Žápisnica prijatá 17. januára 1900 vo veci budúcej výstavby dočasného kostola v Láte. Štefan Horanský farár predniesol, že revízor panstva náboženskej základiny a stariteľ Rapp Friedrich z ministerstva kultúry dostavivši sa na Lát, dali mi na redómie ako farárovi, že cestujúc do Vrábľí prezreli kostol skrz Jeho Eminenciu postavený, ktorý mieni základinské panstvo nechaj' dorieď' do Látu, ak to Jeho Eminencia dovoli a dotiaľ ho používať, kým sa nevystaví nový kostol...

14. júna 1900

Dekrét o posviacke kostola - 9. októbra 1910 (vľavo dole: dátum a podpis Mons. Medarda Kohla). Dátum posviacky určuje aj naše hody - druhá októbrová nedeľa.

Dekrét o posviacke oltára - 29.9.2002

Vo veži kostola sa nachádzajú tri zvony, na ktorých sú nápisy:

**AD GLORIAM DEI ET HONÓREM REGINAE SACR. ROSARII
COMPAVERUNT FIDELES PAROCHIANI A 1922.
PAROCHO JOSEPHO BALÁZSI DEKANO**

Na slávu Boha a úcte Kráľovnej najsvätejšieho ruženca dali vyhotoviť veriaci farnosti v roku 1922. Za farára dekana Jozefa Balázsiho.

**SEDEMBOLESTNÁ PANNA MÁRIA,
NEDAJ ZAHYNÚŤ
SLOVENSKÉMU NÁRODU.
KEĎ VÁS BUDÍM, VSTAŇTE.
KEĎ VÁS VOLÁM, PRÍDTE,
KEĎ SA LÚČIM, PLAČTE.**

ZHOTVIŤ DALI Z MILODAROV
VERIACICH RÍM.-KAT. FARNOSTI
LÓTSKEJ ZA ÚČINKOVANIA
DP. LADISLAVA REHÁKA R.1933

**VENOVANÝ SOM NA PAMIATKU 1900. A 1100. JUBILEA
ZA ÚČINKOVANIA DP. LADISLAVA REHÁKA R.1933**

**KEĎ SOM AJ NAJMENŠÍ
HLAS MÁM KRÁSNY,
KDO MA ČUJEŠ ZVONIŤ,
KAŽDÝ SI KLAJNI.**

LIALI BRATIA FISCHER V TRNAVE

Tento tretí zvon po puknutí bol pretavený v roku 1976 za účinkovania vdp. Františka Mesku, správcu farnosti vo Veľkých Lovciach.

Interiér kostola sa počas svojej existencie menil. Postupné zmeny interiéru môžeme vidieť na fotkách.

Interiér okolo roku 1960 (bez obojstranného stola a s pôvodnou kazateľnicou).

Interiér po liturgickej reforme Druhého vatikánskeho koncilu. Pridaný drevený obojstranný stôl, ktorý sa teraz nachádza v Dome smútku a nádeje.

Interiér v súčasnosti s novou maľbou Poslednej večere (akad. um. Ján Rojko, 1997) a nová ambona a obojstranný stôl posvätený dňa 29.9.2002.

Počas existencie farnosti sa nemenil len kostol, ale menila sa i fara. Pôvodná stará fara bol dlhý dom z nepálenej tehly typický pre našu dedinu. Počas pôsobenia pána farára Jána Hlinku v rokoch

1952-1957 bola postavená nová predná časť fary z pálenej tehly (na obrázku vľavo). Táto farská budova existovala do roku 1999, kedy bola rozobraná.

Na obrázkoch budova starej a novej fary.

Nové farské centrum sa začalo stavať 5. júla 1996 a bolo dokončené v r. 1999. Požehnanie nového farského centra vykonal 5. júla 2000 arcibiskup Mons. Ján Sokol. Priestory farského centra sú dnes hojne využívané na rôzne farské aktivity.

Naši farníci vždy patrili medzi oddaných farníkov. Slúžili a hájili záujmy farnosti. O tom svedčia aj ich činy. Napríklad: v päťdesiatych rokoch, keď nastalo rušenie kláštorov a prenasledovanie kňazov, štátna bezpečnosť chcela odvliecť aj pána farára Barátha. Tomu však zabránili farníci, ktorí s odvahou strážili faru vo dne i v noci až dokiaľ nebezpečenstvo nepominulo. Taktiež sa zúčastňovali na rekonštrukcii kostola alebo výstavbe nového farského centra. Patrí im za to veľká vďaka.

Symbody farnosti

V strednej časti štítu sa nachádza strieborná palma. Tá je prijatá z erbu rehole pavlínov, ktorých kláštor sa v minulosti nachádzal v katastri obce Veľké Lovce a po jeho zániku v období jozefínskych reforiem na jeho troskách vznikla nová farnosť Veľké Lovce. Farský kostol je zasvätený Materstvu Panny Márie. Toto patrocínium symbolizujú dva heraldické prvky. Zlatá hviezda po pravej strane palmy – symbol Betlehema, miesta narodenia Pána Ježiša i samotnú osobu Krista a po

ľavej strane palmy zlatá ľalia – symbol Panny Márie. Nad štítom sa vznáša čierny kňazský klobúk s jedným čiernym strapcom na každej strane. Ten v heraldike Rímskokatolíckej cirkvi prináleží erbu farára a farnosti. Tento erb farnosti sa nachádza aj na zástave a pečiatke.

Farský kostol Materstva Panny Márie:

- posviacka kostola: 9.10.1910
- posviacka oltára: 29.9.2002
- výročná celodenná poklona: 15. marca

Ročná orientačná štatistika o farnosti

Obyvatelia	Katolíci	Krsty	Sobáše	Pohreby	Sv. prijímania
1985	1650	10	4	28	35 000

Božie muky

Ľudia v minulosti zhotovovali v chotároch pri svojich poliach kríže na znak vďaky Pánu Bohu.

Takéto kríže sa nachádzajú i na území našej farnosti. Kríže, ktoré naši ľudia zhotovili, boli postavené v priebehu uplynulého storočia. Mnohé z nich boli obnovené a preto sa zachovali do dnešných čias.

Kríž zhotovil Jozef Horník v roku 1924 a obnovený bol v roku 2000 Ivanom Horníkom.

Kríž, nachádzajúci sa smerom do Branova, bol zhotovený v roku 1930. Na znak vďaky Pánu Bohu ho dal postaviť Adam Tóth st. Okolo kríža chodievala procesia do Dvorov nad Žitavou na Kalváriu.

Kríž, stojaci za dedinou smerom k Bešeňovu, dali zhotoviť v rokoch 1930-35 manželia Jozef a Mária Regášovi. Tento kríž bol pôvodne drevený a tak v roku 1995 ho obnovili manželia Vladimír a Anna Regášovi na znak vďaky Pánu Bohu.

Kamenný kríž sa nachádza aj v areáli kostola a ďalší drevený kríž je pod gaštanmi v Šilingii.

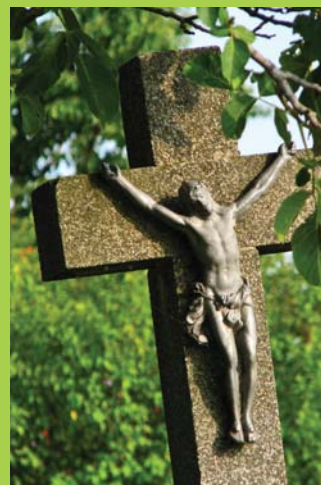

Kríž, ktorý stojí v záhrade pani Eleny Bakovej, kedysi stál na mieste, kde je dnes vstup do základnej školy.

Tento kríž patrí tiež medzi novodobé kríže a dali ho zhotoviť Bernardína a Michal Ďurinovi v roku 1996 na poďakovanie Pánu Bohu.

Medzi novodobejšie kríže patrí kríž, ktorý dal zhotoviť Gregor Kuruc na poďakovanie za záchranu života.

Kríž, ktorý stojí pri vstupe do dediny smerom z Radavy, dal obnoviť Benedikt Otruba v roku 1962. Predtým tu stál drevený kríž, ktorý dal zhotoviť jeho otec Ján Otruba.

Tento kríž dal obnoviť Ján Čaplák v roku 1969.

Socha sv. Jána Nepomuckého pochádza z pol. 19. stor. a bola obnovená v roku 1923. Dnes stojí v areáli kostola, ale v minulosti to bola prícestná socha pri moste.

Soška Panny Márie, ktorá sa nachádza v kišlótских vinohradoch bola obnovená rodinou Františka Németa a požehnaná pánom farárom Krajčím v roku 2002.

Okrem krížov v našej farnosti nájdeme i sochu sv. Urbana - patróna vinohradníkov, ktorú postavil v roku 1870 Jozef Kukučka. Naposledy ju obnovili v roku 2010 Terézia a Dominik Regášovi.

V lese, neďaleko Mariánskej Čelade, sa nachádza kaplnka Sedembolestnej Panny Márie z roku 1512. Táto kaplnka bola viackrát obnovovaná. Naposledy v roku 2001 rodinou Františka Tináka.

Máme nádej, že nábožní veriaci sa o tieto Božie muky budú starať a ich obnovovať i v budúcnosti...

Cintoríny

K najstarším cintorínom sa zaraďuje pietne miesto na Mariánskej Čeladi. Tento cintorín sa nachádza na kopčeka pod lesom a dnes je tam okolo 20 hrobov.

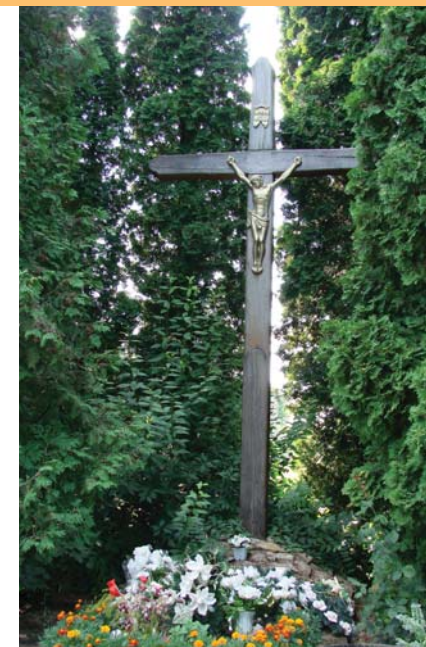
Ďalším známym pietnym miestom bol cintorín, ktorý sa nachádzal nad obcou na tzv. Zákostolí. Dnes tam stojí tento kríž, ktorý bol obnovený v roku 1990 rodinou Šafárovou a Mojákovou.

Okrem tohto kríža sa tu dodnes zachoval náhrobný kríž statkára Lipcsaiho. Tento cintorín bol obecným cintorínom a slúžil pre všetky náboženstvá v obci.

Asi od roku 1830 sa začalo pochovávať na terajšom cintoríne. Tento bol rozdelený na tri časti. Prvá časť patrila katolíkom. Tu sa pochováva dodnes. Ďalšia časť patrila reformovaným a tretia časť židom.

Odpočinutie večné daj našim zosnulým farníkom, Pane, a svetlo večné nech im svieti, nech odpočívajú v pokoji.

Ján Štefan Czifferi - 30. apríla 1716 bol ustanovený ako licenciát do Veľkého a Malého Lótu.

Július Dvorák - prvý miestny kaplán, pôsobil tu od 1. septembra 1787 do 25. augusta 1795.

Ján Vince - kaplán vo Veľkom Lóte pôsobil od 13. októbra 1795 do 21. januára 1798.

Jakub Puček - miestny kaplán od 3. októbra 1798 a od roku 1809 bol menovaný za farára vo Veľkom Lóte, tu i zomrel 7. mája 1812.

František Bachta - farár vo Veľkom Lóte pôsobil 1836-1837. Tu zomrel a je aj pochovaný.

Alojz Gardner - farár vo Veľkom Lóte pôsobil od 28. marca 1837 do 11. júna 1861, tu zomrel a je pochovaný.

Karol Várady - farár vo Veľkom Lóte pôsobil od 26. septembra 1861 do roku 1892.

Štefan Horanský - administrátor od 1891, ako farár pôsobil od 1892 do 31. augusta 1918. Zomrel 16. januára 1919 a je pochovaný na miestnom cintoríne.

Jozef Várady - pôsobil tu jeden rok, a to v roku 1919.

Jozef Balazi - farár pôsobil od 1920 - 1929.

Jozef Daniš - farár pôsobil krátko a to v roku 1929.

Ladislav Rehák - Administrátor v roku 1929, farár pôsobil od 1930 do 24. septembra 1934.

Štefan Eliaš - pôsobil dočasne len od 18. októbra 1934 do roku 1935.

Vdp. Štefan Horanský

Michal Ondriáš - farár, pôsobil v rokoch 1935 - 1938.

Ján Baráth - farár, pôsobil od roku 1938 do roku 1952.

Ján Hlinka - farár pôsobil v rokoch 1952 - 1957.

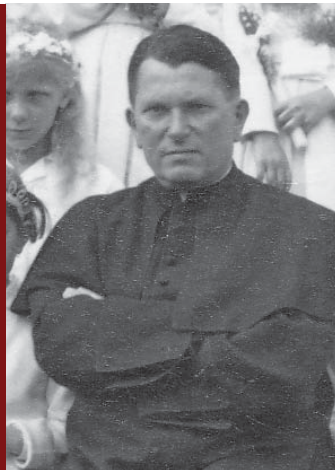
Štefan Drinka - farár pôsobil od roku 1957 do 16. novembra 1960.

Duchovné povolania

Z našej farnosti pochádza viacero ľudí, ktorí svoj život zasvätili Bohu a duchovnej službe.

František Mesko - farár pôsobil v období od 15. novembra 1960 do 31. decembra 1988.

Don Anton Mária Vacval - salezián, vypomáhal vo farnosti koncom roka 1988 a v roku 1989.

Mons. ThLic. Karol Krajči - farár od 15. decembra 1989 do 26.10.2009, kedy náhle zomiera a je pochovaný na miestnom cintoríne.

Mons. doc. ThDr. Dušan Argaláš, PhD. - od 1.11.2009 administrátor farnosti a od 25.6.2010 menovaný za farára.

Pane, ďakujeme ti za všetkých našich farárov a za všetky dobrodenia, ktoré si nám prostredníctvom nich daroval.

Jozef Šafár
(1868 - 1947)
kňaz
Vysvätený v roku 1894

František Šafár
(1888 - 1952)
kňaz
Vysvätený v roku 1914

Juraj Lipták
(1915 - 1964)
rehoľník - františkán
Vysvätený v roku 1942

Jozef Švec
(1923 - 1990)
rehoľník - jezuita
Vysvätený v roku 1950

Emil Šafár
(*1950)
rehoľník - salezián
Vysvätený tajne
v roku 1986

Miesto pre nové duchovné povolanie...

Amália Kováčiková
(1907 - 1985)
Kongregácia sestier
Božského Vykupiteľa,
rehoľné meno: *Agneška*
Večné sľuby: 1940

Mária Kurucová
(1919 - 2007)
Kongregácia sestier
Božského Vykupiteľa,
rehoľné meno:
Melchiáda
Večné sľuby: 1941

Jozefína Némethová
(1920 - 1987)
Kongregácia sestier
Božského Vykupiteľa,
rehoľné meno:
Kalazancia
Večné sľuby: 1943

Antónia Boššániová
(*1943)
Kongregácia sestier
premonštrátok,
rehoľné meno:
Doloróza
Večné sľuby: 1976

Daniela Boššániová
(*1972)
Kongregácia sestier
dominikánok,
rehoľné meno: *Jakuba*
Večné sľuby: 2000

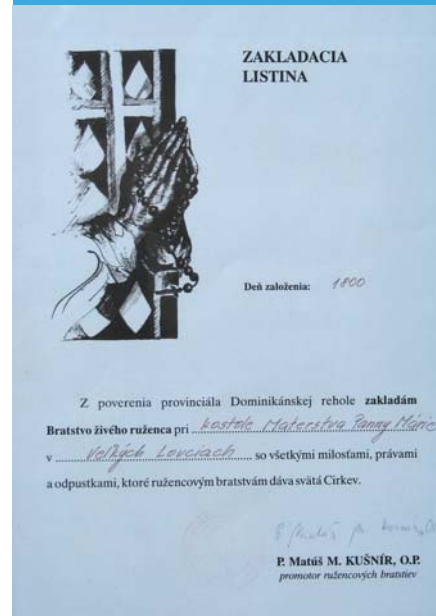

MUDr. Mária Krasňanová
(*1972)
Rehoľa sv. Alžbety,
rehoľné meno: *Mária Viannea od Ježiša*
Večné sľuby: 2002

Pane, opakuj aj dnes svoje láskavé pozvanie: Podľa nasleduj ma a daruj našim mladým chlapcom a dievčatám milosť ochotne odpovedať na tvoj hlas.

Spoločenstvá vo farnosti

Medzi najstaršie spoločenstvá vo farnosti patrí **Bratstvo živého ruženca**, ktoré bolo založené v roku 1800. V súčasnosti má 14 ruží, pričom dve sú detské ruže.

Dňa 14. septembra 1870 bol založený **Spolek sv. Vojtěcha**. O desať rokov neskôr má svojich členov aj v našej farnosti. Dnes má tento spolek vo farnosti 145 členov.

V roku 1931 vzniká spoločenstvo **Kto dá prístrešie preblahoslavennej Panne Márii**. V nasledujúcom roku toto spoločenstvo vzniklo i v našej farnosti. V počiatkoch bolo vo farnosti 5 obrazov a modliť sa ku každému obrazu 9 žien. Dnes máme vo farnosti 7 obrazov a modlí sa ku každému 9 rodín.

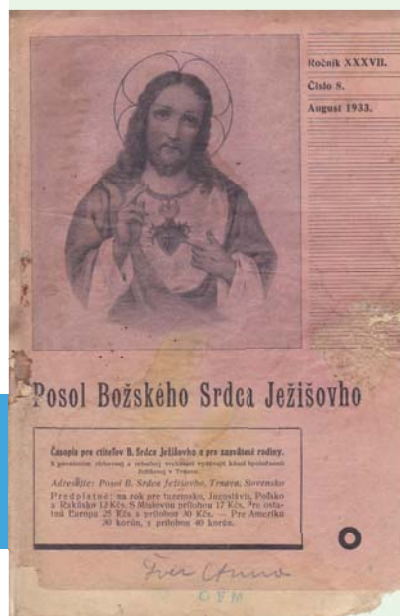
Dávnú tradíciu má i **Bratstvo sv. Škapuliara**. Členmi tohto bratstva sa stávali ľudia vo farnosti, keď prišli do farnosti misionári, alebo na púti v Topoľčiankach.

Bratstvo Božského Srdca Ježišovho má tiež dávnú minulosť. Časopis Posol, ktorí naši farníci dnes odoberajú, chodil do našej farnosti už v roku 1933.

Rodina Nepoškvrnenej vznikla v roku 1972 a založila ju vo farnosti pani Marta Zimulová.

Medzi mladšie spoločenstvá patrí **Zbožný spolok prechodu sv. Jozefa do večnosti na pomoc umierajúcim**, ktorý vznikol 5.4.1995 na podnet pána farára Karola Krajčího.

**HNUTIE KREŠŤANSKÝCH
SPOLOČENSTIEV DETÍ**

Boží šramot - skupina kresťanskej mládeže, speváci. Naši mladí speváci začali vystupovať na omšiach už v rokoch 1986-87 a potom častejšie od roku 1992.

eRko - Hnutie kresťanských spoločenstiev detí. Toto hnutie pracuje vo farnosti od roku 2000. Deti sa každý týždeň stretávajú vo farskom centre, kde sa hravou formou učia spolupracovať, učia sa zodpovednosti, službe blížnemu a úcte k životu. Medzi „veľké akcie“ eRkárov možno zaradiť Dobrú novinu (koledovanie detí), Krajinu zázrakov a Deň radosti.

Modlitby matiek - toto spoločenstvo vzniklo v roku 2007. V súčasnosti sa modlia tri skupiny a spolu je to 13 matiek.

Modlitby matiek - Deti viery. Toto spoločenstvo vzniklo v návaznosti na spoločenstvo Modlitby matiek v roku 2009 a tvorí ho jedna skupina detí v počte päť.

MODLITBY MATIEK

MOTHERS PRAYERS

Spoločnými modlitbami
zachránime svoje deti

Spoločenstvo kresťanskej mládeže vytvorilo v roku 2009 občianske združenie **Villanka**. Jeho úlohou je vyplniť voľný čas mladých ľudí zmysluplnými aktivitami a tak ich formovať v zrelé a zodpovedné osobnosti a upevňovať v nich vieru, aby svojím životom svedčili o Bohu. Zahŕňa aktivity, ktoré nepokrýva eRko, ako napríklad spevokol, miništranti, birmovanci, mládežnícky ples, rôzne letné aktivity, výlety, ale aj stretká pre stredoškolákov a ďalšie.

Zo života farnosti

Počas celého obdobia existencie farnosti k najväčším udalostiam počas liturgického roka patrilo prijímanie sviatostí, ako napríklad prvé sväté prijímanie a sviatosť birmovania.

Prvé sväté prijímanie

Sviatosť svätého prijímania sa dnes od minulosti veľmi nelíši. Rozdiel je len v eucharistickom pôste a možno v hostine, ktorú rodiny dnes pripravujú doma.

Prvé sväté
prijímanie
z roku 1954
(fotené na
farskom dvore)

Prvé sväté
prijímanie
9.5.2010

Sviatosť birmovania

Sviatosť birmovania – sa konala v minulosti raz za sedem rokov. Niektorí starší veriaci boli na birmovke v susednej dedine a to buď v Dolnom Ohaji alebo v Trávnici. Na susednú dedinu sa vždy išlo slávnostnou procesiou.

Birmovka
10.6.1963
(vľavo pán
farár Hlinka)

J. Ex. Mons.
RNDr. Július
Gábriš dňa
29.4.1979
na birmovke
vo Veľkých
Lovciach

Birmovka
15.5.2010

Do roku 1948, ale i v období socializmu vo farnosti, nakoľko to len bolo možné, fungovali rôzne duchovné aktivity veriacich, tiež sa zachovali procesie na nedeľu Pánovho zmŕtvychvstania, Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi, Božského Srdca Pána Ježiša a Nepoškvrneného Srdca Panny Márie, ako o tom svedčia aj nasledujúce obrázky.

Z vizitácie dňa 16. júna 1842 o ľuďoch farnosti (titulná strana na obrázku):

Bohoslužby sa konajú v pracovný deň v lete ráno o 6. hodine, v zime o 7. hodine a v nedeľu o 10. hodine. Veriaci sa ochotne zúčastňujú na bohoslužbách. Hlavne v zime a v nečase. Zachováva Božie i cirkevné prikázania. Je poučený o základoch viery. Ochotne počúva Božie slovo. Je oddaný Cirkvi. Deti sú podľa svojich schopností

vyučované dobre v náboženstve a katechizme a chodia i na poučenie do kostola. Mládež už menej. Farár skusuje od veriacich patričnú úctu a poslušnosť...

Na horných obrázkoch:
Procesie so
sochou Božského
Srdca Ježišovho a
Nepoškvrneného Srdca
Panny Márie.

Procesia Božieho Tela za
Mons. Karola Krajčího.

Oltáriky (búdičky) z roku 2010

Okrem procesií po dedine si naši farníci organizovali procesie ku studničke na Pozbu, ktoré sa konali na slávnosť Zoslania Duha Svätého a v septembri na Meno Panny Márie.

Organizovali sa taktiež autobusové púte na rôzne pútnické miesta. Na obrázku pútnici na moravskom Hostýne.

Púť členov Rodiny Nepoškvrnenej do národnej baziliky v Šaštíne.

Značné oživenie duchovného života sa začalo koncom 80-tych rokov i zásluhou duchovného otca don Antona M. Vacvala SDB. Skoro celý rok pôsobil vo farnosti ako zastupujúci kňaz, po odchode pána farára Františka Meska na dôchodok do Topolčianok, kde je i pochovaný.

Do takto „duchovne prebudenej“ farnosti prišiel od 15.12.1989 duchovný otec Karol Krajčí. Podporil duchovný život mladých a začal organizovať rôzne podujatia, ktoré v predchádzajúcom režime nebolo možné realizovať.

Počas vianočných sviatkov sa tradíciou stala jasličková pobožnosť (foto z roku 1989).

Od roku 2001 počas Vianoc organizuje eRko koledovanie - Dobrá novina.

Mládežníci začali publikovať časopis Ratolesť, ktorý vychádza od leta 2003. S nápadom prišla Mária Hačková. Ratolesť nás informuje o dianí vo farnosti, resp. v obci, ale nájdeme v ňom i články z rôznych oblastí života.

Jedným z veľkých diel, ktoré prebudili duchovný život mladých, a to nielen v našej farnosti, boli trojdňové stretnutia mládeže na Mariánskej Čeladi. Tieto sa konali v rokoch 1991-1997 každoročne cez leto. Ich cieľom bolo povzbudiť mladých ľudí vo viere a zároveň prežiť spoločné chvíle v kresťanskom duchu. Nielen pri modlitbe, ale aj pri zábave a športe. Zúčastňovali sa ich mladí zo širokého okolia. Z týchto stretnutí vyrástla prvá generácia mládežníckych animátorov, ktorá má svoje pokračovanie až dodnes. Stretnutiam na Mariánskej Čeladi vďačí za svoj vznik aj názov nášho speváckeho zboru „Boží šramot“.

Mládežnícky
spevácky zbor
Boží šramot
v súčasnosti

To, že sa duchovný život vo farnosti prebudil, svedčí i revolúcia s ministrantmi, ktorú vo farnosti začal pán farár Karol Krajčí. Zvýšil sa ich počet, znížil vekový priemer a v súčasnosti je ich okolo 30. Ministranti začali organizovať prvé spoločné výlety, stretnutia i ministrantskú olympiádu (na obrázkoch).

Ministranti pomáhajú pri rôznych liturgických sláveniach, najčastejšie pri svätej omši, ale aj pri pobožnosti krížovej cesty a iných pobožnostiach, ako aj pri rôznych farských aktivitách.

Ministranti
kedysi...

... a dnes

Z podnetu našej mládeže a ich krížovej cesty na Veľký piatok sa stalo od roku 2008 tradíciou, že v tento významný deň Pánovho umučenia býva spoločná ekumenická krížová cesta, ktorá ide ulicami obce.

Výmena krovu na kostolnej veži (r. 1990)

Aktívny život vo farnosti sa prejavil i pri rekonštrukcii kostola a stavby nového farského centra. Do prác sa zapojilo mnoho farníkov, najmä mužov, ktorí - ako hovorieval pán farár Karol Krajčí - dokázali robiť „zázraky na počkanie a nemožné do troch dní“.

Výstavba nového farského centra (r. 1996-1999)

Prehľad prác

Prehľad prác vo farnosti Veľké Lovce počas účinkovania farára Mons. ThLic. Karola Krajčího od 15.12.1989 - do 26.10.2009 (podľa jeho osobných záznamov)

Od roku 1990 prebiehala generálna oprava kostola. Práce pri opravách kostola organizoval kostolný otec Gregor Kuruc:

- **1990** - spevnená veža, vymenený krov na veži (*presná kópia pôvodného - tesársky majster Štefan Kuruc a Štefan Kechan*); veža pokrytá medeným plechom; opravený krov na kostole; kostol pokrytý alukrytom (*lešenie okolo celého kostola a veže bezplatne poskytol Jozef Galbavý*).
- **1991** - prístavba sakristie a vybudovanie sanitárnych zariadení, vybudovaná terasa pri bočnom vchode kostola (*podľa návrhu rodáka Ing. Jozefa Kapustu*); vymenené okná na kostole; nová omietka na celom kostole aj veži (*stavebný dozor: Ján Kuruc ml.; práce viedol Jozef Šmýkala a murársky majster Karol Udvardi - on zabezpečil aj výťah až po vrchol veže*).
- **1992** - rekonštrukcia elektroinštalácie; elektrické kúrenie v kostole; nové ozvučenie kostola; nové číselníky; oprava organa.
- **1993** - vymaľovanie kostola (*lešenie v celom kostole zdarma poskytol Jozef Galbavý*).
- vybudovanie Lurdskej jaskyne pri kostole (*akad. sochár Jozef Kliský - tunajší rodák*).

- **1994** - vymenenie všetkých drevených častí vo veži - aj so zvonovou stolicou (*tesársky majster František Udvardi*).
- **1995** - projekčná príprava stavby farského centra (*Architektonický ateliér Gam z Ružomberka Ing. arch. Marián Goč s manželkou*).
- **5.7.1996** - začiatok stavby farského centra

(*stavebný dozor: Marek Udvardi; práce viedol Jozef Šmýkala; výkopové práce urobil František Rampáček; doprava: Norbert Horník; doprava materiálu: Ing. Štefan Šafár; murársky majster: Artúr Otruba; tesársky majster: Štefan Kuruc; zváranie nosnej stolicy krovu: Ján Krasňan ml.; viazač armatúry Vítazoslav*

Gyön (ev. ref. vyznania); elektroinštalačné práce viedli Ing. František Krasňan, Štefan Krasňan, Ondrej Otruba a Ľudovít Tinák; vodoinštalačné práce viedli Jozef Németh a Emil Ďurina, obklady a dlažby: Ján Kuruc; pridávačov povzbudzovali: Štefan Kukučka, Michal Rapavý a Benedikt Otruba).

- **1997** - pokračovanie v stavbe farského centra;

- v kostole - obraz Posledná večera (*akad. maliar Ján Rojko z Považskej Bystrice*). Obraz financoval Gregor Kuruc - kostolný otec a tiež Marta Tóthová.

- **1998** - ukončenie hrubej stavby farského centra a dokončovanie interiéru (*kúrenárske práce vykonal Vladimír Regás*).
- **26.11.1998** - presťahovanie fary do nedokončenej novostavby.
- **1999** - demolácia starej farskej budovy, dokončovanie stavby farského centra, chodníky, parkovisko (*práce viedol Edmund Gúgh*).

- **2000** - dokončenie vonkajšej fasády novostavby farského centra (*lešenie poskytol Jozef Galbavý; pridávač: Štefan Krajčovič*).

- **5.7.2000** - požehnanie farského centra (*J. Ex. Mons. Ján Sokol, arcibiskup - metropolita Bratislavsko - trnavskej arcidiecézy*).

- **2001** - v kostole - krížová cesta (*akad. sochár Jozef Kliský - tunajší rodák*).

- **2002** - v kostole - nový oltár, kazateľnica a sedadlá pre kňaza (*podľa vlastného návrhu urobil akad. sochár Jozef Kliský*);

- plynofikácia kostola a ústredné kúrenie - v lodi kostola podlahové kúrenie a v ostatných priestoroch radiátorové kúrenie (*veľkodušne prispievali na kostol dedičia po zosnulom Ľ Adamovi Tóthovi, rodiny: Petričková a Tóthová*).

- **29.9.2002** - posviacka oltára (*J. Ex. Mons. Ján Sokol, arcibiskup - metropolita Bratislavsko - trnavskej arcidiecézy*).

- **2003** - v kostole: nové kostolné lavice, koberce (*z daru dedičov po Ľ Adamovi Tóthovi*); nový ventilátor pre organ (*sponzorovala firma Jamal - Jozef Zimula a Ing. Štefan Šafár*);

- na fare: nová pivnica, skleník a terasa (*práce vykonal Jozef Galbavý so svojimi pomocníkmi*).

- **2004** - v kostole: nová spovednica podľa návrhu akad. um. Jozefa Kliského (*z daru dedičov po Ľ Adamovi Tóthovi*).

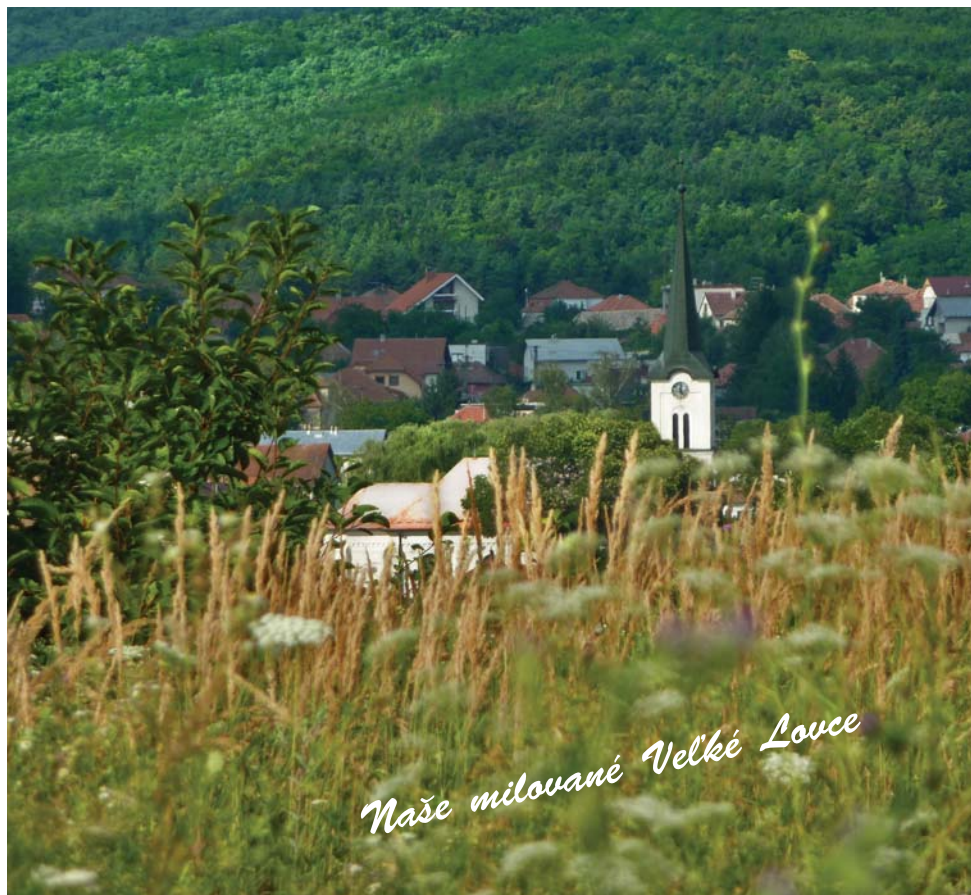
- **29.10.2005** - vo svätyni kostola boli namontované indukčné výbojky (*Ing. František Krasňan*).

- **2006** - generálna oprava zvonov: firma Ivak Zvony vymenila na zvonoch zavesenie, elektroinštalačiu, rekonštruovala srdcia zvonov, spojzdnila aj malý zvon - „umieračik“. Zvony sú diaľkovo ovládateľné z kostola i fary (*financované z daru dedičov po Ľ Adamovi Tóthovi*).

- **2008** - rekonštrukcia sokla kostola, vybudovanie bezbariérového vchodu do kostola (*práce vykonal Jaroslav Bugri*).

Na zbierkach i prácach pri oprave kostola a výstavbe farského centra sa podieľalo veľa farníkov, ktorých mená i obetavosť pozná len Pán Boh a nie sú tu uvedení. Všetkým však patrí úprimná vďaka a srdečné Pán Boh zaplat'. Nech Pán Boh je raz ich zvrchovanou odmenou!

Naše doplnenie: K týmto osobným záznamom chceme v mene farnosti vyjadriť vrelú vďačnosť za všetky tieto práce i pastoračnú starostlivosť Mons. Karolovi Krajčimu, ktorý bol pre farnosť veľkým prínosom.

Naše milované Veľké Lovce

Listina zo dňa 25. júla 2002, ktorú dal Mons. Karol Krajči zamurovať do steny kostola (za spovednicou):

Pochválený buď Ježiš Kristus!

Nevieme kedy, nevieme kto, nevieme za akých okolností nájdete tento list. Čítajúcich pozdravujeme v mene Pánovom.

Krátko, po príchode terajšieho farára ThLic. Karola Krajčiho (prišiel 15.12.1989) sme začali s postupnou generálnou opravou nášho farského kostola, ktorý bol postavený v rokoch 1904 - 1906 a posvätený 9.10.1910. Samotná farnosť bola zriadená v roku 1786 (po zrušení kláštora Paulínov na Mariacsaláde). Matriky sú písané od roku 1787. Tento kostol je už tretí v poradí. Prvé dva zanikli po požiaroch.

Vrátime sa k oprave kostola. - Od roku 1990 bol vymenený krov na veži, opravená strecha kostola, spevnená veža, vymenené všetky drevné časti vo veži, urobená nová vonkajšia omietka kostola, vymenené okná na kostole, urobená nová elektroinštalácia v kostole, rozšírená sakristia kostola, vybudovaná terasa pri kostole, pod ktorou sme urobili skladovacie priestory a kotolňu, vybudované sanitárne zariadenia, vymaľovaný kostol, namaľovaný obraz Poslednej večere v kostole (dar kostolného otca Gregora Kuruca). Novú krížovú cestu zhotovil v orechovom dreve náš rodák, akademický sochár Jozef Kliský. Tak isto on aj navrhol a zhotovil nový oltár a kazateľnicu z kameňa a nové sedadlá pre kňaza a miništrantov. Medzičasom, v rokoch 1996 - 2000, sme vybudovali novú farskú budovu - farské centrum. Teraz robíme plynofikáciu kostola a dokončujeme kamennú dlažbu v kostole, pod ktorú robíme podlahové kúrenie.

Všetky tieto diela sme robili z dobrovoľných príspevkov a darov farníkov z našej farnosti Veľké Lovce. K tomuto listu prikladáme menné zoznamy všetkých farníkov - darcov a aj zoznamy brigádnikova aj iné dokumenty.

Prosíme Vás, starajte sa o tento kostol a v ňom usilovne budujte chrám Ducha Svätého vo svojich srdciach.

Tento kostol bol pôvodne posvätený na titul „Magna Domina Hungarorum“, ale od roku 1918 sa slávi titul kostola „Materstvo Panny Márie“.

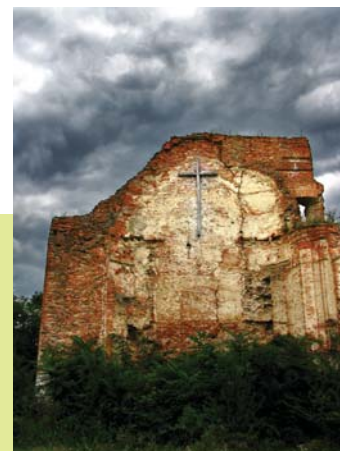
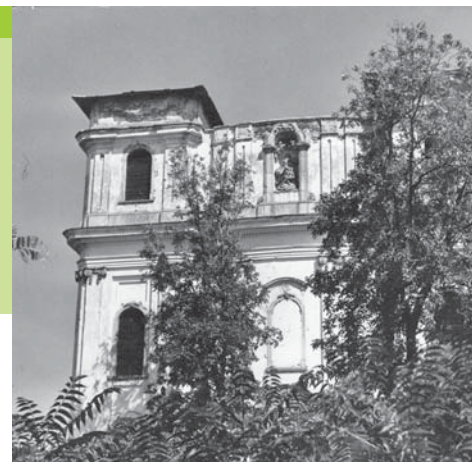
Vo všetkých dielach sme pocítovali mocnú ochranu našej patrónky - Panny Márie. Pri všetkých týchto dielach sa nestal žiadny pracovný úraz.

Nech aj Vás sprevádza jej mocná ochrana a orodovanie a nech aj na Vás spočinie Božie požehnanie. Tešíme sa na spoznanie Vás a stretnutie s Vami v dome Nebeského Otca - v nebi.

Pochválený buď Ježiš Kristus!

Za všetkých: ThLic. Karol Krajči,
dekan, farár

Obrazová příloha

Mariačalád

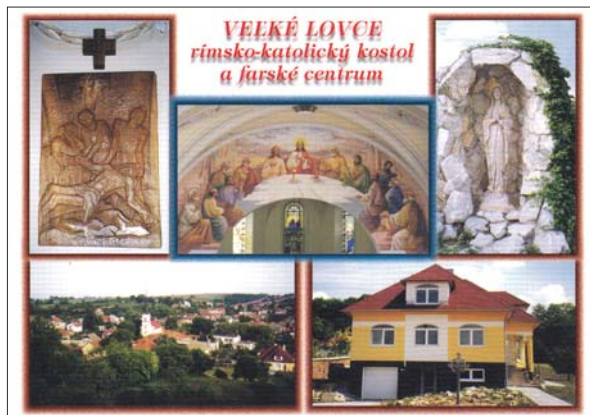
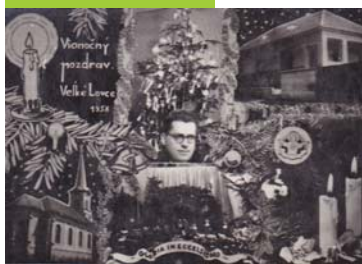

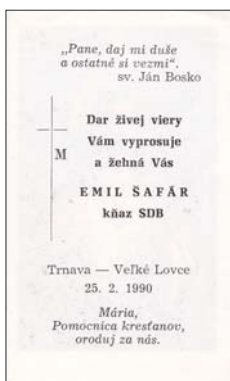

Ládky

Újút

Ekumenická krížová cesta na Veľký piatok (2009 a 2010)

Farnost očami dětí

Obsah

Na úvod	4
Gratulačný pozdrav	6
Mariánska Čelad'	7
Rímskokatolícka farnosť Veľké Lovce	11
Symbody farnosti	19
Božie muky	20
Cintoríny	26
Duchovní otcovia	28
Duchovné povolania	31
Spoločenstvá vo farnosti	33
Zo života farnosti	37
Prehľad prác	47
Obrazová príloha	52

PAMÄTNICA K JUBILEÁM

PUBLIKÁCIA Z PRÍLEŽITOSTI VÝROČÍ
200 ROKOV FARNOSTI A 100 ROKOV KOSTOLA

ZOSTAVILI: Dušan Argaláš, Anna Krajčovičová, Mária Krasňanová

DIZAJN A GRAFICKÁ ÚPRAVA: Martin Rampáček

Pramene:

Kánonické vizitácie farnosti z roku 1822 a 1842.

Series parochiarum et parochorum archidioecesis Strigoniensis (z roku 1894).

Slovenský ústav pamiatkovej starostlivosti: Súpis pamiatok na Slovensku, Bratislava 1969.

Ing. Ján Orša, Terézia Pavlatovská: Veľké Lovce v premenách času, Nové Zámky 2008.

Webová stránka farnosti: www.velkelovce.fara.sk

Informácie a fotografie zo zbierok:

T. Pavlatovská, A. Pinčeková a R. Kiripolský, A. Poláková, J. Čapláková.

Ďakujeme všetkým farníkom, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k vytvoreniu tejto publikácie - nezištným poskytnutím fotografií, spomienok a informácií.

Na tlač prispeli: rodiny Tóthová, Mihóková, Petričková, Šafárová a Zimulová

Tlač: STRATEG Invest, Nové Zámky

Vydala: Rímskokatolícka cirkev Farnosť Veľké Lovce v roku 2010

A.M.D.G.

NÁŠ DARČEK FARNOSTI A KOSTOLU

Pri príležitosti osláv jubileí – 200 rokov Rímskokatolíckej farnosti Veľké Lovce a 100 rokov od posviacky Rímskokatolíckeho kostola Matersť Panny Márie boli ako „darček veriacich chrámu a farnosti“ nainštalované za pomoci finančného príspevku obce, milodarov veriacich a sponzorských darov nové kostolné vežové hodiny.

Ide o najmodernejší systém elektronických vežových hodín, ktorý je založený na prijíme rádiosignálu až od Frankfurtu n/M. (Nemecko). To spôsobuje, že hodiny idú takmer s absolútnou presnosťou, s automatickým prestavením zimného a letného času, ako i s automatickým nastavením hodín pri výpadku elektriny. Dlane hodinových ručičiek sú pozlátené, hodiny odbíjajú pol a celé časy a následne v stanovené hodiny spúšťajú pohon zvonov a v noci sú číselníky hodín podsvietené.

Nech každé odbitie hodín je prejavom vďačnosti všetkým, ktorí prispeli na ich inštaláciu, aby tak každodenne mohli slúžiť všetkým obyvateľom obce Veľké Lovce.